

У НАШОЈ ЈЕ ПРИРОДИ СУНЦЕ

надолази вода кроз отворене вене земље
рибе навикле на таласе тону у ћутање
склизнули су мостови у људима
дозивају се песмом мртвих птица
перјем су уместо крила напунили јастуке
ивице реченица исекле су непце
стави море на рану, окрени други образ
напуни шкољке водом док не чују бисере
у иглу борова удени млечни пут
зацели крвоток док не стане ток мисли
далеко смо од природе за један педаљ ватре
један гутљај воде
прођи кроз дим запаљене гуме и слузаве црне рупе
изрони у плиму боровине
нежност учи од маховине
човек настао од воде носи тридесет посто тишине
са собом
жена настала од ребра носи шуму у себи
прогутај сунце
одметни се у сунцокрете
окрени се ка себи